

Đến lúc nào Tết vui trong khu ổ chuột ...?

Tác Giả: Ngác Cám

Thứ Sáu, 19 Tháng 2 Năm 2010 12:26

Có cái Tết nào cho người nghèo ở miền đô thị hình chữ S này hay không?

Dù là người Đông hay người Tây, dân tộc nào cũng có một dịp để cùng gia đình “Tết”. Đây là thời điểm đoàn tụ của gia đình. Người người ở phương Tây người quây quần bên cây thông Noel người mua sắm đồ chơi thì người người ở phương Đông sắm sửa đồ cúng gia tiên, chờ đợi tiếng pháo nổ để mừng năm mới đánh dấu sự khởi đầu của giao thừa, để cùng nhau nâng ly mừng tuổi. Người Việt Nam cũng không ngoại lệ, chúng ta có Tết Nguyên Đán với “Thịt mỡ, dưa hành, câu đối đỏ / Cây nêu, tràng pháo, bánh chưng xanh”. Không khí đầm ấm, đoàn viên ấy khiến cho ta thấy náo nức mỗi lúc xuân sang.

Nhưng, có lúc nào bạn thấy tách mình ra khỏi sự đông đúc ồn ào, thay vì nghe thấy tiếng pháo hoa từ các trung tâm thành phố rực rỡ màu sắc, đổi mới từ những khu ổ chuột và chìm trong một màu đen yên tĩnh đến thế nào không?!

Tôi không có ý định viết một bài phóng sự hay một bài xã luận, đến giờ này đây chỉ là dòng suy nghĩ lúc nằm mơ về Tết đến. Trước khi viết những dòng này, không hiểu có duyên nào khi nào tôi đọc lại một truyện cổ mà dòng xoáy của cuộc sống bộn bề và phức tạp đã làm tôi quên mất. Bất kể ai, từ công nhân, nông dân tới người lập nghiệp ở thành phố, tất cả đều có những niềm vui và nỗi buồn xung quanh cho đến khi già đi quá cái tuổi “tri thiên mệnh”, chỉ cần có trái tim cũng đau xót đến nỗi khi đọc nó – truyện “Cô bé bán diêm” của Andersen! Và câu chuyện đau lòng ấy mãi mãi là nỗi ám ảnh khi tôi nghĩ về những người nghèo khổ. Tôi thấy rằng trên thế gian này có bao nhiêu đứa trẻ lang

Đến lúc nào Tết vui trong khu ổ chuột ...?

Tác Giả: Ngác Cám

Thứ Sáu, 19 Tháng 2 Năm 2010 12:26

thang nháy? Bao nhiêu ngái không gia đình cũng chán cho mình mát góc nhái tắm và đát lên hi váng này đán hi váng khác đá rái kát quá ván chá là bóng đêm đen tái?

Có cái Tết nào cho ngái nghèo á mánh đát hình chá S này hay không?

Tát đán, cái gì cũng đát đá, chá riêng cái bánh cháng thôi đã hát 40.000- 50.000 VNĐ rái. Vái nháng gia đình cùng khá, mát ngày trung bình chá kiám đác 5 hay 6 ngàn đáng thì chá riêng giá cáa mát cái bánh cháng cũng đá giúp há sáng lát lay mát tuán. Nháng náu táng há mát cái bánh cháng thì sao? Cái bánh cháng áy chá đá cho gia đình áy ăn mát báa. Váy thì há sá cán cái nào hán, mát cái bánh cháng hay máy chác nghìn?

á nông thôn hay mián núi hoác hái đáo xa xôi, con ngái cũng thiáu thán vát chát và phái đáng đáu vái thá thách thiên nhiên, nháng chính thiên nhiên lái nuôi sáng há. Há có thá mò cua, bát cá hay săn bán, hái lám đá qua ngày. Nháng ngái nghèo á thành phá thì không có nhiáu láa chán nhá váy. Điáu kián thiên nhiên á thành phá không cho phép ngái dân nghèo á đây tá nuôi sáng mình báng cách đó. á đây, muán có nháng thác ăn dành cho ngái thì phái có tián. Náu không có tián thì dù đáng trác mát ráng thác ăn cũng đành phái nhán đói mà thôi. Bái váy ngái nghèo chán thá thành cá các hán vùng sâu, vùng xa nhiáu lám.

Mùa xuân năm 2008, anh bán cáa tôi, mát đáo dián trá láng du, đã quyát đánh rái xa cuác sáng tháa máa vát chát bên gia đình cáa mình đá dành trán cái Tát vái ngái nghèo tái Bãi Giáa – sông Háng (Hà Nái). Nháng ngái nghèo này vô gia cá hoàn toàn. Há không bao giờ có đá tián mua đát đá cát cho mình mát ngôi nhà tranh nho nhá, cũng cháng có phòng trá nào phù háp vái thu nháp 5000đáng/ngày cáa há, há đành phái sáng trên nháng con thuyán nan lánh dán trên sông Háng. Mái thuyán là mát gia đình, ngái già có, ngái lán có, trá con có... nháng trên sá há tách cáa thành phá thì đa phán trong sá há không bao giờ tán tái. Nháng ngái này không có cháng minh thá, không có giấy khai sinh, sáng vô tháa nhán và náu mát ngày há chát đi, trên mát đát cháng còn chá đá xây má, phái gái mình trong dòng nác cuán cuán phù sa, thì đúng là

h bi n m t hoàn toàn ch ng đ i i chút d u v t gì! T c là h ch a t ng ra đ i và cũng ch a t ng sinh s ng trên m t đ t. H không đ c th gi i bi t đ n.

Và đ ng nhiên, nh ng “ng i vô hình” này cũng lãng quên th gi i. Nh ng đ a tr sinh ra đây không đ c đi h c. Ng i x a có câu “Có th c m i v c đ c đ o”, ăn còn ch ng đ , m chi đ n vì c h c hành. Nh ng đ a tr này i t p t c là “ng i vô hình” trên nh ng con thuy n. M i s bi n thiên c a xã h i, h ch ng đ tâm. Anh b n đ o di n c a tôi đã ghi hình i t t c nh ng ngày anh ta cùng đoàn ng i l u vong trên chính t qu c c a mình y. Khi đ c h i v nh ng s ki n x y ra quanh h nh có bi t ch t ch n c mình là ai không, có bi t Vi t Nam đã vào WTO không, có bi t M t n công Iraq không...v.v... câu tr i chung cho t t c nh ng câu h i ki u y là “Không”. Suy cho cùng, d u t t c nh ng s ki n y có x y ra hay không, h v n c l u vong nh th t quăng sông này đ n quăng sông khác.

Cái Tắt v i h cũng xa v i nh v y... Tắt v i h là m t khái ni m xa x , n u không mu n nói là vi n t ng! Ng i ta ch nh n ra s hi n di n c a Tắt, c a mùa xuân n i đây qua cảnh đào tr tr i, khô queo do m t đ a tr con m t đ c ngoài bãi rác đ em v v t ch ng ch trên mui thuy n đ chu n b làm c i đ t.

Đó ch là m t đ n ch ng trong muôn v n đ n ch ng v nh ng ng i không bao gi có Tắt. N u các b n đi ch m i và nhìn xung quanh chúng ta, các b n s th y bi t bao c nh t ng chua xót t ng t . Khi b n đi đ o trên con đ ng Thanh Niên gần gi a h Tây và h Trú B ch, có bao gi b n đ ý m t nhà v sinh nho nh i góc v n hoa Mai Xuân Th ng ? V i chúng ta là nhà v sinh. Nh ng, v i r t nhi u ng i lang thang t chi ng, đó là mái m. Không bi t t bao gi , nh ng l u dân trên kh p c n c kéo v Hà N i (ng i đ m u sinh, ng i vì ki n cáo...) đ u i i trong cái nhà v sinh y. Ban ngày h đi đâu không bi t nh ng đ em xu ng, h l i v đây, g i mình trên manh chi u rách hay t báo cũ ai đó v t đi, ôm nhau say ng sau m t ngày c c nh c. Tắt đ n, h ch bi t ng i ch ng c m nhìn sang bên kia đ ng là đ n Quán Thánh, xa xa là chùa Tr n Vũ, ng i ng i áo qu n là i t đi l đ u xuân.

Không ch trên đ t n c ta mà tr i kh p c th gi i, thành ph nào cũng có nh ng xóm nghèo nh v y. Ng i ta g i đó là khu chu t. Trong nh ng khu chu t y, nhà nào có c h i làm m t cái Tắt nho nh xem nh đ c g i là “đ i gia”. V y mà có lúc tôi đã t ng than: “Tắt v i nh t làm gì cho kh , m t ng i!” hay “Tắt b y gi chán ng t, ch ng có gì thú v n a c”. N u nh h i y tôi bi t r ng i đầu đó trên th gi i này v i nhi u ng i có m t cái Tắt đã là gi c m to l n thì tôi s ch ng bao gi dám th t ra nh ng câu nói vô trách nhi m nh th .

Đến lúc nào Tôi sẽ về trong khu phố chuồng ...?

Tên Giỏi: Nguyễn Cẩm

Thứ 3, 19 Tháng 2 Năm 2010 12:26

Cô bé bán diêm trong đêm Giao Thừa đã đốt đèn que diêm cuối cùng mình có. Nhưng cuối cùng, bà tiên mặc áo trắng năm năm bên lò sưởi ấm cúng cùng bà ngoại chỉ là giấc mơ. Sáng hôm sau, người ta tìm thấy cô bé chết cứng ngoài đường. Không biết trong vô số các khu phố chuồng trên thế giới này, có biết bao nhiêu cô bé bán diêm, có bao nhiêu thân phận đã đốt đèn như người nghèo khổ của mình để rồi chìm trong bóng đen tuyết trắng?